

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdaje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdaje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdaje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdaje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Gođnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 8. Minister za vnanje stvari, grof Goluchowski, je odpotoval v Isl.

Dunaj 8. Ozirom na krive vesti po novinah, kakor da je krvavi čin, ki se je te dni dogodil v Skalici (na Moravskem) na škodo nekega Nemea, izviral iz narodne strasti, zagotavlja »Wiener Abendpost« na podlagi avtentiške informacije, da je bil to le navaden čin osebnega maščevanja od strani nekaterih oseb, ki so na slabem glasu.

Brno 8. Albert Sperl, upravitelj posestev barona Laudona, se je ustrelil danes. Vzroki temu činu je bil ta, ker mu je izjavila njegova zaročnica, da noče več vedeti o njem, ker je izvedela, da ne bi dobila penzije, ako bi postala udova. (To se pravi ženska previdnost! Vsklik stavčev.)

Lvov 8. Kakor zastopnik cesarja je došel na pogreb kardinala Sembratovica viši komornik grof Abensperg-Traun. Nastanil se je v namestništvu palači. Z istim vlakom je došel minister za Galicijo vitez Jendrzewicz. Namestnik grof Pininski se je povrnil danes.

Rim 8. »Osservatore Romano« objavlja papeževo eneikliko do italijanskega episkopata in do italijanskega naroda, v kateri protestuje proti vladni določeni odpravi katoliških institucij oziroma časopisov. Take odredbe se označujejo kakor samooblastne, ki delajo položene papežtva vedno mučnejim in neznošljivejim.

New-York 8. »Journal« javlja iz Washingtona, da je pričelo bombardovanje San Juan de Portorico.

»World« javlja iz Santiago de Cuba: Vodje ustašev Garcia in 1200 Kubanov niso hoteli vsprejeti nikakih obrokov od Amerikanov, marveč so zapustili nezadovoljni pokrajino, da se združijo z Gomezom in mu predložijo, naj se nadaljuje vojna v manjših raztrešenih od-

delkih. Garcia bode v imenu kubanske republike prigovarjal vedenju generala Shafterja.

Washington 8. Ob 9. uri in pol še ni bilo španjskega odgovora na francoskem poslanstvu.

Pariz 8. Španski poslanik je izročil ministru za vnanje stvari odgovor Španjcev. Odgovor se je brzojavil v Washington.

Madrid 8. »Liberal« javlja da je španska vlada vsprejela ameriške pogoje le ad referendum, ker meni, da nima pravice privoliti v odstop ozemlja, ne da bi v to privolila zbornica. Ako Mac Kinley ne vsprejme tega pogoja skličejo se »cortes« v tem mesecu. Proti koncu tega tedna se pričakuje nova nota Mac Kinleya.

Združenje Istre s Trstom?

Nedavno je priobčil zagrebški »Obzor« članek za združenje Istre s Trstom. Zagrebški list je gotovo pisal v dobri veri, ali tako združenje je idejal naših nasprotnikov. Pray ima torej »Naša Sloga«, ki dokazuje, da združenje same Istre s Trstom bi bila smrt za slovansko Istro. Nekoliko iredenta, nekoliko nesrečna vladna politika sti napravili iz Trsta gnezdo najhujim sovražnikom našim in sti zabili debel klin v naš narodni život. Kaj da je nam Trst, to kažejo vsakdanje skušnje: morje tujinstva, v katerem se potapljamo, strašna jama, v katero se pogreza naš življ. Glejte: v Trstu je ravnateljstvo pošte in brzojava za Primorje in Kranjsko, a napis nam pravi, da ta oblast ne mara za naš jezik. V Trstu je pomorska oblast za Dalmacijo, a nikjer je ni na njej niti sledu hrvaščine. V Trstu je ravnateljstvo državnih železnic za Istro, ali imena kolodvorov so povsod samo italijanska, a napisi na mestnih kolodvorih ne poznajo našega jezika. V Trstu je avstrijski Lloyd, kate-rega ne bi moglo biti, ako ne bi bilo Hrvatov,

toda za hrvatski jezik Lloyd ne ve. Ni namestništvo, ni sodišča, ni finančne oblasti, ni državno pravdnništvo, ni pošta, niti katera koli druga centralna oblast v Trstu se ne brigajo za naše število ali za naša prava. V Trstu ostaje ali postaje vse italijansko, kajti tako je menda zapisano nekje. Najbolji dokaz tendence se pa vidi v tem: da uradni list izhaja samo v italijanskem jeziku, da ta list goji nasproti nam jednake misli kakor zagriženi strankarji; da naš dični »Osservatore« čestita listu kakoršen je »Il Popolo istriano«, ta naslednik smradnega »Giovine Pensiero«; da hvali prizadevanja italijanskih društev, namenjenih v raznarodovanje Slovencev.

To in drugo imamo od Trsta. A Istra sama, oziroma naš rod je preslab, da bi mogel zrušiti to trdnjavo pravega in ponarejanega, privatnega in službenega italijanstva. Kajti: dokler se v Istri borimo z Italijani, se jim moremo upirati, ako ne z drugim, se svojim številom; ako bi se pa Istra združila s Trstom, izgubili bi mi še ta naslov zmage — a drugih, kakoršna sta bogastvo in inteligencija — nimamo, kolikor bi potrebovali.

Najmanje, kar bi se moralo zgoditi, da ne bi bilo zlo za nas: združiti bi se morali s Trstom poleg Istre tudi Goriška in Gradiška, torej vse Primorje. Le tako bi se našli mi proti Italijanom v nekoliko večem številu ter bi se mogli z boljimi nadami oprijeti misli združenja.

No, tudi s tem bi ne bila še zagotovljena naša zmaga, kajti naša borba ni borba ljudstva proti ljudstvu, ampak je tudi borba ljudstva proti poitalijančeni birokraciji.

Hočete-li, da se vržemo na Trst? Potem bi se morali drugače ponášati Dalmacija in Slovenija! Vse, kar je slovenskega in hrvatskega v Avstriji, bi moralo pritiskati sem.

Toda, kaj vidimo? Kranjska se drži sama za-se, ali celó podlega Nemeem, a ne vidi bedna,

PODLISTEK.

12

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. Š. Cvetkov.

»Saj si bržkone tudi ti?«

»Sem. Dože in signoria ve predobro, da beneška republika nima zvestejšega sina od mene. Se-li nisem rodil na Rabu, na beneški zemlji? Ni-li bila moja mati Benečanka, sestra tvoje matere? A materino mleko je v vsakem človeku jače od očetove krvi. No, vi, gospoda beneška, ste nekako nezaupni do vsakega, ki se ni rodil v lagunah, v katerem se ne pretaka tanka in debela kri dožeja Pavla Anasta, zlasti, ako je v človeku malo slovanske primesi, kakor v meni. Zato sumim, ker mi je dože in »modri svet« iztaknil vse misli, a meni so povedali samo pol svojega mnenja.«

»Bržkone več načela naše države. Vrh tega si senjski škof, sinovec škofa Ivana, ki je padel pri Klešu, boré se za Avstrijce.«

»Senjski škof!« nasmejaj se je de Dominis, »Sobieno! nisem se nadejal od tebe toli smešnega priimka. Misliš-li ti, da sem ostavil Rim, stolico sveta, da sem zapustil red družbe Jezusove, vseučilišče, samo za to, da živim in završim svoje dni

v Senju, v tem gnezdu upora in razbojništva, da bodem do smrti pastir te gorjeve črede? Boga mi, ne! Pojdi!« je prijel škof Sabiena za roko, sprovel ga k oknu in pokazal z roko na nebo: »Glej one zvezde, one zlate črke nebeske, ki nam naznanjajo večno slavo. V nje se mi je vglobil duh, iz njih prorokujem in čitam. Ob njihovem plamenu se mi je vžgalo sree, krila mi rastejo in duša je sklenila doseči to slavo. No, nisem neumen, nočem, da mi solnce pokvari krila; naredim si stopnice do hrama slave; a Senj je prva, najnižja stopnica.«

»In zopet apokalipsa!« je odvrnil Sabieno v začudenju.

»A kaj misliš, zakaj sem se trudil, da dosežem po svojem stricu senjsko stolico, ta revni zakotek, jaz, komur je pretesen Rab, pretesne Benetke, pretesen Rim, pretesen svet, ki sem posegel, da snamen zagrinjalo doli z neba? Pol veka stoji pred vami ta nerazrošljiva uganjka — senjski Uskoki — ta kost v beneškem grlu; vaši državniki so se ob tem potili, vaši admirali se ob tem mučili, vaši generali se ob tem sramotili — da, slavna Venecija dobiva rano za rano, sramoto za sramoto od pesti divjakov; vladarica jadranskega morja drhti na jadranskem morju. Katera vaša luka je varna, kateri brod na morju sloboden. Ne blišči-li povsod uskoki nož? Junaki so oni, pravi levi. Vi jih obešate, snemate jim glave, ali kakor lernejski kači izrastejo

mesto jedne glave tri. Avstrijci, bojazljivi ljudje, se boje Turkov, boje se Benetek, boje se Uskokov, radi bi imeli morje ali noveev nimajo. Benetke morajo zavladati vsemu bregu jadranskega morja; Trst, Reka, Vinodol, Senj: vse se mora klanjati svetemu Marku! Uskoki so temu jedina zapreka, morajo se torej uničiti. Ta popolnoma logična misel povračala se mi je sto in sto krat in slednjič sem rekel: Marko Anton, reši ti to uganjko; to ti bode začetek slave. Zato sem šel v levje žrelo in postal sem senjski škof. Me-li razumiš, Sabieno, jaz sam bodem kopal pod Senjem rove, da ga dvignemo v zrak.«

»Tvoje besede, škof,« je odvrnil Sabieno, »so jasne, žive in radi tega tudi resnične. Tebi verujejo dože Grimani in njegovi svétniki. No, se-li avstrijski ministri, ki nam vse obetajo, a nič ne delajo, se-li poprimejo tvojega sveta? Oni so se celo dvignili, da branijo Uskoke. Ni-li poslal nadvojvoda Ferdinand ljubljanskega namestnika Rabato, ki je predvčerajšnjim glasno zahteval v zboru, da se odpre Trstu in Reki zopet trgovina, a Uskoki da se ukrote po mogočnosti; se-li ni oni vetrnjak, španski poslanec Iniko de Mendozza, podpiraje Avstrijo, celo zagrozil beneškemu senatu v imenu svojega kralja?«

(Pride še).

kako vse teži proti morju in da je Trst točka, na katero bi morala i ona vreči svojo oko. Dalmacija je pa še slabša. Mi tu nimamo ni najmanje koristi od Dalmacije. Ista nam je dala pač mnogo renegatov. Dalmacija se drži kakor odsekana veja, kakor mrtev ud, a mej tem, ko hrepeni po združenju z Hrvatsko, pa niti ne pogleda preko Velebita v Istro, niti ne poskuša, da bi obšla goro, ako ne more preko. To ni zdrava politika, ako smo si utepli kaj v glavo, pa ne poskusimo družih sredstev, ko vidimo, da se to noče posrečiti. A Dalmaciji bi bilo v veliko korist, ako bi svoje delovanje naperila bolj proti Trstu in na Primorje. Biti svet svet v svetu, a brez občevanja z ostalim svetom — to ni življenje.

Mi v Primorju nimamo dovolj duhovnikov, nimamo zadostno učiteljev, uradnikov, odvetnikov, notarjev, zdravnikov itd., a nimamo tudi šol, kjer bi si jih mogli odgajati — kaj bi bilo torej najnaravnije? Naj nam v tej bedi in nadlogi pomagati Slovenija in Dalmacija s tem, da bi nam pošiljali bojnikov, ki bi trebili tujinske jastrebe iz naše zemlje!

A kaj naj rečemo še o Banovini? Tako središče naroda, kakoršno je ona, moralo bi pitati ves narod moralno in materialno. Ali od matere-zemlje Hrvatske ne vidimo skoro družega, nego oko, ki nas — pomiluje.

V Trstu je do 30.000 Italijanov iz kraljestva dol, a koliko je Hrvatov? No, to bi še mogli umeti, ako bi Reka bila hrvatsko središče, ali ako bi se narodno bitje čvrstilo od Drave do Kvarnera. Ali temu ni tako. Tujinee, Madjar, Nemece, Italijane, se nam usiljuje povsodi, dočim stari črv nesloge razjeda naš naš narodni organizem.

Ali hočete, da Trst bodi naš? Ako res želite to, udarite skupno z nami, zložni vsi, ki se ponasate slovenskim ali hrvatskim imenom!

Politični pregled.

K položaju. V ospredju vsega razgovora so sedaj posvetovanja, ki so se vršila te dni na Dunaju med avstrijskimi in ogerskimi ministri. Sleherni dan in v vsakem časopisu čitaš drugačne verzije. Sedaj čuješ, da je Ogrom vse jedno, da-li se pogodba obnovi parlamentarnim ali neparlamentarnim potom, samo da se obnovi; prihodnji hip pa, da ogerska zbornica ne pritrdi nikdar pogodbi, kateri ni pritrdil tudi avstrijski parlament. Potem čuješ zopet, da sta se naš in ogerski minister že dogovorila, kako se stvar sklene brez avstrijskega parlamenta, potem pa, da baron Banffy noče ni čuti o tem, da bi se uporabil § 14. Za tem javljajo, da je baron Banffy dovolil v to, da se podaljša provizorij, a še nismo povžili dobro te vesti, že ti servirajo drugo, nasprotno: Banffy je na kratko odbil misel na podaljšanje provizorija. In tako dalje z gracio: dalje, ko čitaš, manje veš, in ne vidiš pred seboj družega, nego kup vesti, ki se združujejo v — kaos, zmešnjavo.

Danes došla nam »Reichswehr« je naslikala nastopno sliko:

Politiški krogi v Budimpešti menijo, da avstrijska vlada vsprejme predlog barona Banffyja, da se na podlagi obojestranskega samostojnega carinarskega območja potom trgovinske pogodbe uredi trgovinsko-politiško razmerje med Avstrijo in Ogersko. Ta predlog bi zahteval namreč, da ostane carinsko območje ukupno, dokler se ne sklene trgovinska pogodba, a pogodba se more skleniti, kadar se zljubi obema vladama. Tako menijo, da so našli Kolumbovo jajce: da bi bili v teoriji ločeni v carinarskih stvarih, v praksi pa združeni — vsaj za nekoliko časa. Morda pride potem razsvitljenje od kake strani.

»Reichswehr« ne veruje sama, da bi pomogla ta umetnost. Položenje je tudi res prezamotano, a čas beži. Do 31. decembra se mora rešiti stvar in vendar ni nade, da bi se rešila. Na definitivno pogodbo ni misliti. Provizorij neha z 31. decembrom 1898. Baron Banffy noče čuti o podaljšanju provizorija, in ako bi privolil v to, pa noče, da se uporabi § 14. Brez tega § zopet ne gre, ker v Avstriji nimamo parlamenta, ki bi hotel delati. Kaj bode torej ob novem letu?!

Gori omenjeni list trdi tudi, da so obojestranski ministri razpravljali med seboj — precej neuljudno. Thun in Banffy da sta se jako grdo gledala. Slednjič so se vendar sporazumeli v toliko, da hočejo na jesen poskusiti še enkrat.

Ogri groze z ločenjem in da hočejo postati samostojni gospodarji v carinarskih stvarih. Ali nam se prav dozdeva, da se tudi oni malce boje svoje lastne korajže.

Papež proti italijanski vladi. Brzjav nam je že sporočil, da je papež izdal encikliko do italijanskih škofov in do italijanskega naroda, skatero protestuje proti odredbam italijanske vlade, naperjenim proti katoliškim institucijam in zlasti proti katoliškemu novinstvu. Enciklika pravi, da potem, ko so vzeli papežu posvetno oblast, jemljejo polagoma cerkvi vse življe življenja in delovanja. Ti atentati so nevarni tudi domovini. Po oslabljenju verskega čuta je domovina izpostavljena sporom, kalenju javnega miru; to pa se zla, katerih gotovo ne odpravijo ni strogost zakonov, ni sodišča, ni obožena moč. Opetovano je papež opozarjal one, ki nosijo odgovornost, na napredovanje socializma, ali niso ga hoteli slušati. Vojna proti veri se je nadaljevala nezmanjšano silo. Krivdo na zadnjih izgredih so zvrčali na katolike in jeli so razpuščati katoliške družbe in dušiti katoliške liste. Katoliki ne morejo odstopiti od zahteve, da se papežu priznati neodvisnost in svoboda. Kakor stoje stvari sedaj, se delovanje katolikov v Italiji omejuje na socialno in versko polje. In že to zadošča, da jih označujejo kakor sovražnike domovine. Oni pa žele, da domovina bodi velika in da proevitaj! Sovražnikov Italiji je iskati drugod, in ti si prisvajajo odredbe, ki so zadele katoliške družbe. Če tudi je žalost papeža velika, tolaži ga vera v božjo previdnost. On ne bode nehal ljubiti naroda, ki ga je porodil. Sv. oče tolaži katolike, da papeštvo je bilo vsikdar voditelj in obramba Italije. Pozivlja jih, naj dajejo vedno izgled samozatajevanja in delavnosti, naj ne klonijo duhom, in njih dobra stvar mora zmagati slednjič. Zaključuje podeljuje enciklika apostolski blagoslov vsem.

Vojna med Špansko in Združenimi državami. V zadnjem izdanju smo napisali besede: »Amerika ima svojo žetev. Kje pa je jamstvo, da pride Kuba, radi katere se je zapričela ta vojna, zares do miru?« Tako smo vskliknili, a danes že poročajo ameriški viri, da so se kubanski ustaši sprli se svojimi zavezniki ter da hočejo nadaljevati vojno po starem zavrtnem načinu, tako, da jim ni moči blizu. Denimo, da postane Kuba res nezavisna. Ali, ako se bodo ustaši — ti življi najdvomljiveje vrste — čutili prevarjene v svojih nadah, nadaljevali bodo boj proti vsaki vladi. Radi neodvisnosti Kube se je pričela vojna, a sedaj, ko je res strto špansko nadvladje, se nesrečnemu otoku odpira možnost nadaljnega — prolivanja krvi.

Domače vesti.

Borba za enakopravnost. Iz Padrič nam pišejo: Zopet je prišel dne 5. avgusta davčni eksekutor k nekemu Josipu Grgiču. Prinesel je italijanski rubežni odlok zaradi zastalih davkov. Grgič se je izgovarjal, da ne ume, kaj je zapisano na listu ter je zahteval, naj se mu dostavi v slovenskem jeziku. Nekaj časa je eksekutor prosil Grgiča, naj vsprejme. Potem pa, ko je videl, da s prošnjo ne opravi ničesar, se je razjezil ter je izjavil: »Ako ne vsprejmete, Vam prilepim na hišna vrata!« Grgič pa se je odrezal: »Menite-li, da vam hiša plača davke?« Ko je videl, da z Grgičem ne opravi ničesar, šel je ven na dvorišče, kjer je ravno stal sosedov voz s košem. Sklenjeno, storjeno: eksekutor je obesil listek na koš ter je odhajal rekši: Tu ga imate! — Grgič pa mu je rekel zopet: »Kakor vidim, hočete sporočiti svojim višim, da ste mi izročili listek. Toda jaz izjavljam tu še enkrat pred pričami, da ne vsprejemem, ako ni v slovenskem jeziku. Ker ste izročil košu, pa naj plača koš!«

Čez kakih 10 minut se je povrnil eksekutor po list in ga je odnesel, od koder ga je prinesel.

Dne 9. t. m. je šel Grgič na finančni urad, pred e. kr. finančnega svetnika Milkoviča. Temu je povedal vse, kako se je godilo in gosp. finančni svetnik je dal Grgiču prav. Poslal je Grgiča k nadzorniku eksekutorjev z naročilom, da se mu izroči opominski list v slovenskem jeziku. Na to je dr. Weiss sprovel Grgiča zopet k Milkoviču, kjer je rekel, da z ozirom na magistrat ni mogoče izdajati slovenskih opominskih listov. Magistrat da pobira davke, a tam

da je izključno italijanski. Grgič pa da razume tri jezike.

Na ta čudna izvajanja je pripomnil Grgič: »Povejte mi gospodje, ali je e. kr. financa odvisna od magistrata? Jaz kakor priprosti kmet menim, da bi moralo reči finančno vodstvo: Ljubi magistrat, Slovenci plačujejo davke ravno tako kakor Italijani in Nemei. Zato je tvoja dolžnost, da ugodiš vsem — pa mir besed!« Slednjič so dali Grgiču potrdilo, da je eksekucija ustavljena, a gosp. Milkovič mu je zagotovil, da se bodo opominski listi razpošiljali v slovenskem jeziku. Vederemo. Vsakako pa naj se vzgledajo v Grgiču vsi veliki in mali gospodje naši, kako se treba boriti za pravo svojega jezika.

Shod županov. Na županski shod dne 16. in 17. t. m. so povabljeni kakor gostje tudi vsi slovenski deželni in državni poslanci. Dne 16. t. m., na predvečer shoda bode ob osmih zvečer na vrtu »Narodnega doma« veselica s petjem, godbo in prižiganjem umetnega ognja.

Na tej veselici priredi odbor narodnih dam pod predsedstvom gospe podžupanje, Marije pl. Bleiweis-Trsteniške, bazar na korist fondu za Prešernov spomenik.

Tipičen slučaj. Tu imamo torej zopet jeden slučaj, kakor so tipični v postopanju naših nasprotnikov. V noči dne 5. t. m. je v nekem kraju na Moravskem (glej najnoveje vesti) napadlo nekaj zlikovcev nemškega trgovca Spitzza. Ranili so ga večkrat z nožem. A nemški listi so bili hitro na gotovem se svojo sodbo. Niso čakali na podrobnosti. Ni jim bilo do tega, da bode zanesljivega poročila od kompetentne strani, ampak kar zavpili so v svet o napadu Čehov na nedolžnega Nemea. Namen takemu brezvestnemu početju je jasen: na jedni strani se hoče diskreditovati narod češki (v drugih slučajih slovenski ali hrvatski), na drugi strani pa se doseza s tem, da rase razburjenje med Nemei. Pa saj je naravno: Nemeem se tako dobro godi v naši Avstriji, da nimajo niti sence kakega vzroka za vznemirjenje. A sedanji nemški voditelji hočejo, da Nemea mora biti vznemirjen! Nemško-strankarski in tudi osebno sebični nameni zahtevajo tako. Ako torej ni resničnih vzrokov za vznemirjanje, pa jih je treba iskati. V ta namen se pretvarja resnica o raznih dogodkih — kakor v gojenju slučaja — ali pa se »vzroki« za vznemirjanje enostavno — izmišljajo. Tako delajo tudi naši Lahji. Če se ga je kak laški izletnik navlekel kje gori na Krasu, in je potem, premagan od vinskih duhov, jel zmerjati one, ki so ga gostoljubno vsprejeli, in so se miroljubni ljudje primerno zahvalili za tako plačilo — ali če je zarudeli nos kakega laškega pijanca prišel kje v neprijetno dotiko se slovensko zemljo: huj, le vzemi naslednjega dne »Piccolo« v roke in čital bodeš — da se ti bodo ježili lasje — o groznem napadu slovenskih fanatikov na mirne laške izletnike!! Taki slučaji so tipični v postopanju naših nasprotnikov na severu in na jugu. Lahko rečemo, da je zistem v tej — perfidiji.

Veselica v dobrodelen namen. Kakor znano, je v mesecu juliju zadela huda katastrofa velik del občine Sinj v Dalmaciji, ki šteje 47 vasi in kakih 36.000 prebivalcev. Grozen potres je poškodoval veliko hiš, cerkvā in šolskih poslopj.

Ubogo bratsko nam ljudstvo je itak že v veliki bedi. A sedaj je je zadela še ta katastrofa — tu treba res čim hitreje pomoči.

V ta namen se je ustanovil v Rojanu poseben odbor, kateri priredi tamkaj dne 14. t. m. veselico dobrohotnim sodelovanjem slavnega pevskega društva tržaškega »Kolo« in tamburaškega zbora rojanskega. Čisti dobiček se odpošlje v podporo bednemu ljudstvu občine Sinj.

Vsaki tudi najmanjši dar se vsprejme dobrohotno v Rojanu hšt. 6. ter se darovi objavijo v tukajšnjih listih.

Bralno in pevsko društvo v Lonjeru priredi, kakor je bilo že objavljeno, v nedeljo dne 14. avgusta t. l. svojo prvo veselico na dvorišču »Konsumnega društva« v Lonjeru. Razpored te veselice je zanimiv in ga objavimo prihodnjič.

Ker bode omenjena veselica prva, ki jo priredi to mlado društvo, in poleg tega tudi prva narodna veselica v našem bližnjem Lonjeru, opozarjamo že danes slavno občinstvo in druga bratska društva v Trstu in v okolici, da se po možnosti udeleže krsta mladega nam bratskega bral-

nega in pevskega društva v Lonjeru in sploh prve slovenske veselice v tem kraju. Pred vsem pa je namen veselice blag, ki je vreden, da se v lepem številu zberemo prihodajo nedeljo v Lonjeru.

Veselica pevskega društva »Kolo« se je izvršila popolnoma dobro. Že ko smo dospeli v ulico Giuliani, smo opazili nenavadno gibanje mej našim ljudstvom. Na naši slovenski šoli pa smo zagledali celo vrsto naših trobojnic, a v sredi cesarsko zastavo. Stopivšim v vežo predstavila se nam je kaj mična slika: pevec in pevke so v svojih mičnih čepicah delali črsten »špalir«. Vrt je bil lepo odičen narodnimi in cesarskimi zastavami, baloni in lampijoni, kar je vse izposodilo naše vrlo »Delavsko društvo«, ki je edino, ki more in ki tudi rado izposuje vse priprave za narodne slavnosti.

Ob 7. uri je bil vrt natlačen našega narodnega občinstva iz mesta in okolice. Okoličanska pevska društva so bila častno zastopana: »Slava« je prišla v polnem številu, »Adrija« je poslala lepo število pevskih moči, »Vesilca« in druga pevska društva so bila zastopana po deputacijah.

Posebno nas je veselilo, da je bilo lepo zastopano tudi naše razumnstvo.

Pevske točke so se izvajale precizno in moralno so se ponavljali vsi komadi. Najbolj pa je tudi to pot ugajal zbor »Križaci na morji«. Mej veselico smo pa bili iznenadjeni najprijetnejše po nepričakanem prihodu večje družbe milih nam bratov, čeških dijakov-izletnikov. Dovel jih je gosp. prof. Mate Mandić.

Ko se je povedalo dragim gostom, da so »Kolaši« ravnokar odpeli češko skladbo »Križaci na morji«, so isti naprosili, naj bi se njim na ljubo ponovila ta pesem, kar se je zgodilo seveda največjim veseljem. Češki gostje so bili vidno vradosteni, ko so čuli, da se tudi v nas goji češka glasba.

Igra se je izvajala točno in precizno, za kar gre zasluga g. Sosiču, ki je mojster v tej stroki. Omeniti pa moramo, da oder ni na pravem mestu, ne za petje in še manj pa za igre, ker leži previsoko, tako, da oni, ki je količkaj oddaljen, ne more ne videti in ne slišati, kar se godi na odru. Po dovršenem programu se je razvila živahna svobodna zabava. Pevsko društvo »Slava« je pod vodstvom svojega vrlega pevovodje Pižona zapelo več krasnih zborov, ki so uprav elektrizirali poslušalce. Vse je ploskalo navdušeno vrlim Slavašem.

Tako je prav! Pevska društva naj se podpirajo eno drugo! S tem, da si vračajo obiske, se spoznavajo mej seboj in poveljujejo narodne slavnosti.

Moški zbor »Kola« je tudi zapel par moških zborov, le škoda, da za toliko in tako močnih basov je premalo tenoristov. To treba popolniti na vsaki način, ker je neobhodno potrebno.

Češki gostje so imeli med seboj tudi fotograf-amatérja, ki je napravil »negativ« pevskega zbora »Kola«. Kolikor ob prihodu, toliko tudi o odhajanju Čehov je naše občinstvo pozdravljalo iste frenetičnimi živio-klicami in mahanjem s klobuki in robei.

Pevovodje Vogriča ne bomo hvalili, saj ga hvali sad njegovega truda.

Še jedno tolažljivo dejstvo moramo zabeležiti danes, dejstvo, ki nas navdaja z nado na boljše bodočnost. V novejši čas vidimo namreč na vsaki veselici naši novih obrazov, ki vstajajo iz narodnega spanja, ter se pridružujejo naši »grozni« marea slava!! To kaže torej, da — rasemo.

Narodni stražar.

Izlet „Slovanskega pevskega društva“.

V nedeljo dne 7. t. m. se je vršil izlet »Slovanskega pevskega društva« v Divačo. V dveh oddelkih, zjutraj in popoldne, pripeljali so se izletniki na vozovih in z vlakom v Divačo, ki je bila lepo odičena mnogobrojnimi narodnimi zastavami. Popoldanskemu, kakor glavnemu oddelku, prišli so Divačani z godbo nasproti, na čelu jim gosp. župan Obersnel in gosp. učitelj Bano, katera sta v imenu Divače pozdravila došle goste. Ko se je predsednik »Slovanskega pevskega društva« zahvalil, odkorakali smo na vrt Magajne, kjer se je zbralo precejšnje število ljudstva iz divaške okolice, Lokve, Sežane, Senožeč, kakor tudi domačinov in tržaških gostov, ki so zanimanjem sledili posamičnim pevskim točkam. Po prvi točki podarila

je ena v imenu divaških Slovenk drušvenemu pevovodji, gosp. Srečku Bartel-ju, lep šopek kraških evetlic. Med pevske točkami je deklamirala g.žna Čargova Zamejskega pesem »Slovenec« pravilnim povdarjanjem in čutom.

Po dovršenem vspredu se je razvila živahna svobodna zabava, toliko na Magajne vrtu kjer se je izustilo tudi več napitnic, kakor tudi na divaškem trgu, kjer so divaški mladeniči priredili javen ples. Vsi došli gostje so se čutili povsem zadovoljne toliko z zabavo, kolikor s postrežbo v divaških gostilnah. Čim več se je bližal čas odhoda, tim živahnejša je postajala zabava in intenzivnejša prisrčnost med domačini in izletniki. Pred slovesom smo se ustavili še pri g. županu, kjer je še »Slovansko pevsko društvo« zapelo nekaj zborov. Odhajajo so nas spremili še gostoljubni Divačani z godbo do konca vasi med navdušenimi živio-klicami.

Zahvaljuje se še enkrat za vse skrbne priprave in prijazen sprejem, posebno g. županu Obersnelu, g. učitelju Banu, in g. Obersnelu za odičenje vrta in prireditvev odra ter za točno postrežbo, kličemo z obal naše Adrije: »Živeli Divačani!»

Sežanski ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda so darovali sledeči: Vrla rodoljubka gospica Zvezdoslava Delak-ova v Štorjah je nabrala o razdelitvi »Vestnikov« 8 kron. Gosp. Anton Starec v Križu je daroval 1 krono. Vesela družba pri g. Benigarju v Tomaju 1 kron 22 st. Živeli darovalci in darovalke!

Shod na Vrhniki je v nedeljo 7. t. m. soglasno vsprejel ta-le poziv na kranjski deželni odbor: »Deželni odbor kranjski se pozivlja, da pride na dan s poukom o mirovnihi sodiščih in da se vendar odločno izjavi proti krivicam, ki se godi našemu jeziku na višem sodišču v Gradeu ter sklene izjavo za višje sodišče v Ljubljani.«

Shod se je dalje izrekel za slovensko vseučilišče, za višje sodišče, za »Našo stražo« in za slogo med Slovenci. Shod so priredili gg. deželni poslanec Jelovšek in državna poslanca dr. Krek in Ivan Vencelj.

Podporno društvo za slovenske visokolete na Dunaju je prejelo meseca julija raznih daril. Daroval so p. gg. Stanko Pirnat, e. k. notar v Mokronogu, 10 gl., dr. Nikolaj Tonkli, odvetnik v Gorici, 5 gl., gospa Karolina Lapajne v Idriji 5 gl., g. Ivan Šepic, župan okolice Konjiške itd. 5 gl., gospica Franica Pieck v Ribnici 3 gl., č. g. Anton Ledenik, župnik v Ločah pri Konjicah 3 gl., vč. g. V. Kola, provizor v Reki v Savinjski dolini 3 gl., vč. g. Ivan Plevanič, župnik v Soteski 3 gl., vč. g. Josip Jurčič, dekan pri sv. Lenartu v Slov. goricih 2 gl., Jurij Pfeifer v Novem mestu 2 gl., vč. g. Val. Mikuš, župnik pri sv. Jurju ob južni železnici 2 gl., vč. g. Jak. Krušič, župnik pri sv. Andražu pri Velenju 2 gl.; dalje so darovali gg.: Vilibald Venedig, župnik v Ormožu, Jos. Zagajšek, župnik na Mnti, gg. L. Fürsage v Radovljici, Egidij Fux, e. k. poštar v Ljubnem, Janez Pušavec, e. k. sodn. uradnik v Kranjski gori, France Guštin, trgovec, mestni svetnik itd. v Metliki, Janez Detiček v Poljčanah, Jos. Mihelič, e. k. dež. sodnijski svetnik v Šoštanj, dr. Rupert Bežek, e. k. notar v Zatičini, Jernej Sbil, trgovec v Mokronogu po 1 gold., vč. g. Fran. Rajčević, kurat v Trnju in g. Martin Poljak v Ajdovu po 50 nvč. Za vse darove bodi iskrena zahvala. Ker je društvo letos podpiralo nad 50 revnih vseskozi vrednih dijakov, ter je v ta namen razdelilo vsaki mesec več nego 100 gl., treba je novih daril za bodoče šolsko leto. Darove bode tudi na dalje sprejemal vč. g. Franc Jančar, monsignor, župnik nemškega vit. reda, papeški častni kanonik, Dunaj I. Singerstr. 7.

Zahvala. Podpisane se zahvaljujeta tem potom vsem, ki so kaj darovali za spomenik Andreju Benčinu. Spomenik je že postavljen. Kedor si ga hoče ogledati, najde ga na novem pokopališču v gorenjem kraju pod zidom. Vsi stroški so znašali 20 kron; ostanek od nabrane vsote, 8 kron in 20 stotink, izročil se je udovi pokojnikov. Spomenik ima napis: »Tukaj počiva Andrej Benčina, umrl 3. maja 1898 v 50. letu svoje dobe. Postavili njegovi prijatelji«. Spomenik je izdelal Emilij Košuta, klesar in krčmar pri pokopališču, ki tudi preskrblja vse potrebno za dovoljenje napisov itd.

Anton Zlobec in Ivan Pirih.

Veliko strahu je provzročil večeraj zjutraj 21-letni mladenič Anton Kolman, sin Matije Kolmana, trgovca v ulici Rigutti št. 13. Ta mladenič je več nego navaden malopridnež; on je nekaka mala šiba božja. Posebno onim, ki stanujejo v njegovem obližju, provzročuje veliko strahu kadar pijančuje vso noč. Takrat pobija in razbija vse, kar mu prihaja pod roke. Taka se je godila tudi večeraj zjutraj okolo 8. ure. To pot pa je postal še bolj strahovit. Vzel je namreč doma v kuhinji precej velik nož ter se je podal z istim na ulico. Otroci, ženske, vse je bežalo pred njim in se zapiralo, ko so ga ugledali. Tako oborožen se je podal pred delavnico mizarja Martina Dresiča. Ko ga je zagledal Dresič, je hitro zaprl vrata svoje delavnice. Pijani in uprav divji mladenič je začel najprej razbijati pohištvo, ki je stalo pred delavnico; ko je imel tega zadosti, je začel lučati kamenje skozi okno in pobijati šipe ter pretiti Dresiču. Ker pa ni mogel notri, je vzel velik, kakih 20 klg. težek kamen in je začel razbijati vrata. Dresič, žena njegova, petero otrok in še jedna druga ženska, ki so bili zaprti, so bili v največjem strahu. Bog zna, kaj bi se bilo lahko zgodilo sedaj, ko so bila vrata že razbita in so se začela že skoro odpirati, da niso isti hip prihiteli redarji, ki so odveli tega nevarnega človeka v ječo.

Napad na duhovnika. Župnik-kanonik Ivan Buttignoni in župnik Arhangelj Gualtieri sta šla sinoči po ulici Sv. Mihela. Njima nasproti je prišel 27-letni slikar Josip Gallis ter je zahteval nekaj od kanonika. Ta mu je rekel, naj ide proč. Slikar je na to zamahnil s pestjo proti Buttignoniju, a mu je zbil le klobuk, ker se je kanonik izognil. V tem je prišel tjakaj pol. inšpektor Gliha, in je le s težavo aretiral mladeniča, ki se je zoperstavljal.

Dan plačila. Večeraj so bili obsojeni 24-letni mesar Karol Gruden na štiri mesece zapora radi krive izpovedbe na sodišču; 42-letni težak Andrej Jelersič iz Gorice na tri mesece zapora radi javnega nasilstva.

50-letna likarica Josipina Carlini na 5 gld. globe, ker je pustila svojega psa letati po ulici brez torbice in 36-letni Angelj Rocco na 10 dni zapora radi rabuke.

Nehvaležen „bolnik“. Mož, v dobi 30 let, se je »zibal« večeraj popoldne po ulici S. Spiridione. Zapletel se je in padel na tla. Niti ganil se ni več. Pozvali so telefonično zdravnika z zdravniške postaje. Za par minut je došel zdravnik. Ko ga je ugledal naš bolnik, se je lepo dvignil po koneu in je, ne tri ne štiri, lepo odšel. Zahvalil se tudi ni nič, ker ni vedel zakaj.

Ponesrečeno podvzetje. Neki gospod, bivajoči v ulici Rivo št. 19, ni mogel spati večeraj po noči radi prehude vročine. Naslonil se je torej na okno. V tem je začel neko tiho odpiranje in ropot. Dva človeka sta se prikazala na dvorišču. Z največjo spretnostjo sta se pripravljala na »delo«. Potem, ko ju je gospod opazoval že nekaj časa, je začel kričati: Tatje, tatje! Vse je bilo takoj po koneu. Tudi dva redarja sta bila pred vrati. Jeden tatov se je zapodil s tako hitrostjo na ulico — da ga ni mogel ustaviti noben redar in zastoj je tekel jeden redarjev za njim. Tudi drugi tat je zginil brez vsake sledi. Samo njiju orodje so dobili.

Povožena deklica. — Večeraj zvečer okolu 7 ure je prišla 8-letna deklica G. Pipan v ulici Media pod težki voz. Kočijaž ni mogel ustaviti konja naglo in preprečiti nesreče. Voz je drsal deklico nekaj metrov daleč. Deklica je ranjena na več mestih života, a posebno hudo na desni nogi. Prenočena je bila v bolnišnici.

Pollejske vesti. Josip J. iz Dalmacije je bil aretirán sinoči pri sv. Alojziju radi beračenja.

Fran P., 24-letni dninar iz Trsta je večeraj v družbi še z jednim tovarišem svojim najel voz in voznika za ves dan. Peljali so se k sv. Ivanu, kjer so v neki gosilni napravili račun čez 3 gld. Ko se jima je zdel trenotek ugoden, odkurila sta jo oba junaka. Voznik, ne bodi len, jo je pokuril za njima in je res vjel jednega njiju ter ga privedel na komisarjat v ulici Scussa.

Koledar.

Danes v torek 9. avgusta: Roman, m.; Domicijan, šk. Jutri v sredo 10. avgusta: Lavrencij, m.; Hugon, šk.

Solčni:	Lunin:
Izhod ob 4. uri 34 min.	Izhod ob 9. uri 58 min.
Zahod " 7. " 35 " "	Zahod " 1. " 59 " "

Ta je 33. teden. Danes je 220. dan tega leta, imamo torej še 145 dni.

Različne vesti.

Nesreča na železnici. Med novjšimi vestmi večerajšnjega izdanja smo poročali o nesreči, ki se je dogodila na železnici pri postaji Gmünd. Tu podajemo še nekoliko podrobnosti. V noči od sobote na nedeljo je prihajal z Dunaja brzovlak, v katerem je bilo veliko potovalecev, namenjenih na Česko. Vlak se je moral ustaviti, ker se je potrl stroj. Strojvodja, misleč, da bo možno popraviti takoj, je napravil znamenje, da vlak stoji. Tudi je izpostavil kakih 150 m. na daleč po železnici kapseljnov, katerih pokanje naj bi opozorilo strojvodjo bližajočega se vlaka na nevarnost. In res je prišel z veliko hitrostjo po isti progi poštni vlak, ki je odšel jedno uro za brzovlakom. Poštni vlak je tresel z velikansko silo v stoječi brzovlak ter je razdrobil zadnje vozove. Ne ve se gotovo, koliko je vseh ranjenih, ker so odšli nekateri lahko ranjeni. 27 ranjenih, med katerimi jih je 6 nevarno, so bili sprovedeni na pomožnem vlaku v Budijevice. Strojvodja poštnega vlaka je smrtno ranjen in težko, da ostane živ. Vsled nesreče je proga oslala zaprta do 2¹/₂ pop. ter ni prišel noben vlak na Dunaj po tej progi. Gotovo je, da je kriv te nesreče strojvodja poštnega vlaka, ki ni pazil na znamenja in je vozil skoro še enkrat večjo silo, nego je dovoljeno po obstoječih predpisih.

Narodno gospodarstvo.

Poročilo ravnateljstva „Trgovske-obrtne registrovane zadruga v Gorici“ z neomejenim jamstvom, za opravični mesec juli 1898.

1. Število zadržnikov dne 1. julija 1898.	906
Narasplo tekom meseca za	14
Padlo tekom meseca za	6
Število zadržnikov dne 1. avgusta je znašalo	914
2. Število deležev dne 1. julija	1637
Priraslo deležev tekom meseca	27
Odpadlo	7
Število deležev dne 1. avgusta je znašalo	1657
3. Svota vplačanih deležev do 1. julija	kron 51306-70
„ „ „ tekom meseca	8206-—
„ izplačanih „ „ „	2-—
Svota vplačanih deležev dne 1. avgusta.	kron 59510-70
Svota podpisanih deležev po 150 gld.	kron 497100-—
4. Predujmov je bilo izplačanih 1. julija	kron 173238-—
Priraslo tekom meseca	14800-—
Odplačalo „ „	113-—
Stanje predujmov dne 1. avgusta	kron 187925-—
5. Dopolnilni sklad znašal je 1. julija	kron 6708-79
Tekom meseca doplačalo se je	1429-67
Stanje dopolnilnega zaklada 1. avgusta	kron 8138-46
6. Do konca meseca prosilo je 408 prositeljev za predujme v znesku	kron 288480-38
Dovolilo se je v znesku	200661-38
Izplačalo „ „	196923-38
7. Hranilne vloge znašale so 1. julija	kron 124088-30
Vložilo se je tekom meseca	7716-—
Izplačalo „ „	6366-—
Stanje hranilnih vlog dne 1. avgusta	kron 125438-30
v 97 knjižicah povprek po 1293 kron 17 vin.	
8. Gotovine v blagajnici 1. julija in pri poštini hranilnici	kron 3076-14
Svota prejemkov tekom meseca in pri poštini hranilnici	45168-36
Svota izdatkov tekom meseca in pri poštini hranilnici	37700-09
Saldo v blagajnici dne 1. avgusta in pri poštini hranilnici	kron 10544-41
9. Denarnega prometa blagajnice od dne 1. julija do dne 1. avgusta	kron 85944-59
Hranilne vloge obrestujejo se po 4 ¹ / ₂ %.	
Lastna glavnica v podpisanih deležih	kron 59510-70
Zaupana glavnica v hranilnih vlogah	125438-30
Razmerje 6 : 13.	

Predujmi vračajo se v enem ali večtedenskih obrokih z obrestni vred po dogovoru. — Posojila na krajši čas na menjico se obrestujejo po 5-7²/₁₀%. — Seja ravnateljstva je vsaki ponedeljek ob šestih uri.

Uradne ure so od 8—12 dopoldne in od 2—5 popoldne vsaki dan.

Zadnje vesti.

Ljubljana 9. Zaradi sodelovanja v »Slov. Listu« je deželni primarj dr. Vinko Gregorič prišel v dolgotrajno disciplinarno preiskavo, ki se je zdaj završila tako, da je kranjski deželni odbor dal dru. Gregoriču kakor načelniku konzorcija »Slov. Lista« disciplinarno kazen in sicer ukor. Dr. Gregorič mora naznaniti svoj izstop iz konzorcija deželnemu odboru. Živela svoboda misli in svobodna duša!

Budimpešta 9. Po dejstvu, da sta se dunajskih konferene udeležila minister za vnane stvari in minister ukupnih finane, sodijo tu, da so med grofom Thunom in baronom Banffyjem razmere napete. Vsled nevspeha teh konferene je stališče baronu Banffyju jako težavno.

Line 9. Glasilo dra. Ebenhocha, »Länzer Volksblatt«, je dobil z Dunaja sporočilo, da se državni zbor skliče čim prej.

Rim 9. Danes je ministerski predsednik Peloux sklical ministre na posvetovanje vsled papeževe enciklike, kateri dokument se smatra kakor znak bodoče organizacije klerikalne stranke. Predsedniki župnijskih odborov so se telegrafično zahvalili papežu na prelepi encikliki.

Madrid 9. Francozkemu poslaniku v Washingtonu in tajniku poslaništva se izreče priznanje.

Washington 9. Francozki poslanik Cambon je prejel odgovor Španske ob 2³/₄ ure popoldne. Dešifriranje precej dolgo note bo zahtevalo nekoliko časa.

Washington 9. Glasom zadnjih poročil generala Shafterja o zdravstvenih odnošajih med Amerikani na Kubi znaša število bolnih 3681, mej temi 2638 za mrzlico. General Shafter pristavlja, da je sedaj ³/₄ njegovih vojakov napadenih od mrzlice. Prišlo je tako vsled naporov prvih treh tednov, v katerem času so bili vojaki brez vsega varstva izpostavljeni strašnemu vremenu in so neprestano živeli le od kruha in mesa.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 8. avgusta. (Izvirni brzovjav.)
Pšenica za september 71³/₈, za december 70¹/₂.
Koruzka za september 37³/₈, za december 38¹/₄.
Mast 550.

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred).

Domači pridelki.		Od for.	do for.
Pižol: Koks	100 K.	—	—
Mandoloni	—	—	—
svetlorudeči	—	—	—
temnorudeči	—	—	—
kanarček	—	—	—
bohinjski	—	—	—
beli veliki	—	—	—
„ mali	—	7.75	8-—

zeleni dolgi	100 K.	—	—
okrogli	—	—	—
mešani hrvatski	—	6-50	6-75
stajerski	—	—	—
Maslo fino stajersko	—	—	—
Ječmen, št. 10	—	11-—	—
„ „ 9	—	11-75	—
„ „ 8	—	13-75	—
Zelje, kranjsko	—	8-—	—
Repa	—	—	—
Krompir, stajerski	—	—	—
Proso, kranjsko	—	10-25	—
Leča, kranjska	—	—	—
Speh	—	60-—	61-—
Mast	—	57-—	58-—
Kava, Mocca	—	150-—	152-—
Ceylon Plant. fina	—	158-—	160-—
Portorico	—	150-—	154-—
Guatemala	—	103-—	105-—
San Domingo	—	104-—	105-—
Santos najtinejši	100 K.	90-—	91-—
„ srednjejši	—	87-—	88-—
„ srednji	—	82-—	83-—
Santos navadni	—	78-—	80-—
Sladkor, Centrifugal I. vrste	—	37-25	—
„ Centrifugal II. vrste	—	36-50	—
Concassé	—	38-50	—
v glavah	—	38-25	38-75
razkosani	—	38-75	39-—
Riž, italijanski fini	—	21-50	22-—
italijanski srednji	—	20-50	21-—
Japan, fini	—	20-50	—
Raugoon, extra	—	15-—	15-25
„ I.	—	14-25	14-50
„ II.	—	11-25	11-50
Petrolej ruski, v sodih	—	18-—	18-25
zabojih od 29 klg.	—	6-60	6-75
Olje, italijansko najtinejše	—	69-—	70-—
italijansko srednjejšo	—	62-—	63-—
bombažno amerik.	—	28-50	29-50
Malaga	—	35-—	36-—
Limoni mesinski	zaboj	6-—	8-—
Pomaranče mesinske	—	—	—
Mandeljni dalmatinski	—	—	—
Bari	—	88-—	89-—
Pinjoli	—	78-—	80-—
Rožiči dalmatinski	—	—	—
„ pulješki	—	—	—
Smokve pulješke	—	—	—
„ grške v venicah	—	—	—
Sultanine	—	54-—	57-—
Vamperli novi	—	30-—	31-—
Cibebe	—	40-—	42-—
Polenovke, srednje velikosti	—	43-—	44-—
„ velike	—	34-—	35-—
„ male	—	39-—	40-—

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresne, ogledal in železnih blaga, po cenah, da se ni bati konkurence.

+

Tužnim srecem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da se je Bogu vsemogočnemu dopadlo našega iskrenoljubljenega soproga, oziroma očeta in tasta

Valentina Gasperčič-a,

posestnika,

po kratki in mučni bolezni, previdnega sv. sakramenti za umirajoče, danes ob 2¹/₂ uri zjutraj v 74. letu svoje dobe k Sebi poklicati.

Pogreb predragega pokojnika bo jutri, dne 10. t. m. ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, št. 136 pri sv. Ivanu pri Trstu.

Dragi ranjki se priporoča v blag spomin in pobožno molitev.

Sv. Ivan pri Trstu, dne 9. avgusta 1898.

Marija Gasperčič, soproga. Janez in Anton, brata.

Marija udovala Marinšek, Ana udovala Šeles, Rozlva in Justa, hčere.

Ana udovala Gasperčič, roj. Kocjan, nevesta.

Prosimo, da bi bili osvobojeni sožalnih obiskov ter da ne bi se pošiljalo vencev in cvetja.

Gostilna J. Peternel

na Bledu.

Podpisani priporočam slavnemu občinstvu svojo gostilno, v kateri se dobiva **izvrstno dolenjsko in istrijsko vino, Koslerjevo marčno pivo, gorka in mrzla jedila in sobe za prenočišče.**

S poštovanjem J. Peternel,

gostilničar.